

पुरुष सूक्तम्

ॐ तच्चं योरावृणीमहे । गातुं यज्ञाय । गातुं यज्ञपतये । दैवी
स्वस्तिरस्तु नः । स्वस्तिर्मानुषेभ्यः । ऊर्ध्वं जिगातु भेषजम् । शं नो
अस्तु द्विपदे । शं चतुष्पदे ।

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

सहस्रशीर्षा पुरुषः । सहस्राक्षः सहस्रपात् ।
स भूमिं विश्वतो वृत्वा । अत्यतिष्ठद्वशाङ्गुलम् ॥

पुरुष ऐवेदग्ं सर्वम् । यद्भूतं यच्च भव्यम् ।
उतामृतत्व स्येशानः । यदन्नेनातिरोहति ॥

ऐतावानस्य महिमा । अतो ज्यायाग्श्च पूरुषः ।
पादो१स्य विश्वा भूतानि । त्रिपादस्यामृत दिवि ॥

त्रिपादूर्ध्व उदैत्पुरुषः । पादो१स्येहा११ भवात्पुनः ।
ततो विष्वण्व्यक्रामत् । साशनानशनै अभि ॥

तस्मोद्विराडजायत । विराजो अधि पूरुषः ।
स जातो अत्यरिच्यत । पश्चाद्भूमिमथो पुरः ॥

यत्पुरुषेण हविषो । देवा यज्ञमतन्वत ।

व॒स॒न्तो अ॑स्यासी॒दाज्य॑म् । ग्री॒ष्म इ॒ध्मश्श॑र॒ध्ध॒विः ॥

स॒प्तास्या॑सन्-परि॒धयः॑ । त्रिः स॒प्त स॒मिधः॑ कृ॒ताः ।
दे॒वा यद॑य॒ज्ञं त॑न्वा॒नाः । अब॑ध्नन्-पु॒रुषं प॒शुम् ॥

तं य॒ज्ञं ब॒रुहि॑षि प्रौक्षन् । पु॒रुषं जा॑तम॒ग्रतः॑ ।
तेन॑ दे॒वा अय॑जन्त । सा॒ध्या ऋ॑षयश्च॒ ये ॥

तस्मो॑दय॒ज्ञात्-सर्व॑हुतः । सम्भृ॑तं पृषदा॒ज्यम् ।
प॒शूग्-स्ता॑ग्श्च॒क्रे वा॒य॒व्यान् । आ॒र॒ण्यान्-ग्रा॒म्याश्च॒ ये ॥

तस्मो॑दय॒ज्ञात्सर्व॑हुतः । ऋचः॒ सामा॑नि ज॒ज्ञिरे॑ ।
छन्दा॑ग्सि ज॒ज्ञिरे॑ तस्मो॒त् । य॒जुस्त॑स्मा॒दजा॑यत ॥

तस्मा॑द॒श्वा अजा॑यन्त । ये के चो॑भ्याद॒तः ।
गावो॑ ह ज॒ज्ञिरे॑ तस्मो॒त् । तस्मो॑ज्जा॒ता अजा॑वयः ॥

यत्पु॑रु॒षं व्य॑दधुः । क॒त्ति॒था व्य॑कल्पयन् ।
मुखं॑ किम॒स्य कौ बा॒हू । कावू॑रू पादा॒वुच्ये॑ते ॥

ब्रा॒ह्म॒णो॒स्य मुख॑मासीत् । बा॒हू रा॑ज॒न्यः कृ॒तः ।
ऊ॒रू तद॑स्य॒ यद्वै॑शयः । प॒द्भ्याग् शू॒द्रो अजा॑यतः ॥

च॒न्द्रमा॒ मन॑सो जा॒तः । चक्षोः॒ सूर्यो॑ अजायत ।
मु॒खादिन्द्र॑श्चा॒ग्निश्च॑ । प्रा॒णाद्वा॒युरजा॑यत ॥

नाभ्या॑ आसीद॒न्तरिक्ष॑म् । शी॒र्ष्णो॑ द्यौः॒ सम॑वर्तत ।
प॒द्भ्यां॑ भूमि॑र्दिशः॒ श्रोत्रो॑त् । तथा॑ लो॒काग॑म् अक॒ल्पय॑न् ॥

वेदा॑हमे॒तं पु॒रुषं॑ म॒हान्त॑म् । आ॒दि॒त्यव॑र्णं॒ तम॑सस्तु पा॒रे ।
सर्वा॑णि रू॒पाणि॑ वि॒चित्य॑ धीरः॑ । नामा॑नि कृ॒त्वा॒॒भिव॑दन्, यदा॒॒॒स्ते
॥

धा॒ता पु॒रस्ता॑द्यमु॒दाज॒हार॑ । श॒क्रः प्र॑वि॒द्वान्-प्र॑दिश॒श्चत॑स्रः ।
तमे॒वं वि॒द्वान्मृ॑तं इ॒ह भ॑वति । नान्यः॑ पन्था॒ अय॑नाय वि॒द्यते॑ ॥

य॒ज्ञेन॑ य॒ज्ञम॑यजन्त दे॒वाः । तानि॑ धर्मा॑णि प्रथ॒मान्या॑सन् ।
ते ह॒ नाकं॑ महि॒मानः॑ सचन्ते । यत्र॒ पूर्वं॑ सा॒ध्यास्सन्ति॑ दे॒वाः ॥

अ॒द्भ्यः सम्भू॑तः पृथि॒व्यै रसो॑च्च । वि॒श्वक॑र्मणः॒ सम॑वर्त॒ताधि॑ ।
तस्य॑ त्वष्टा॒ वि॒दध॑द्रूपमे॒ति । तत्पु॑रुषस्य॒ विश्व॑माजा॒नम॑ग्रे ॥

वेदा॑हमे॒तं पु॒रुषं॑ म॒हान्त॑म् । आ॒दि॒त्यव॑र्णं॒ तम॑सः पर॒स्तात् ।
तमे॒वं वि॒द्वान्मृ॑तं इ॒ह भ॑वति । नान्यः॑ पन्था॒ वि॒द्यते॒॒॑य॑नाय ॥

प्र॒जाप॑तिश्चरति गर्भे॑ अ॒न्तः । अ॒जाय॑मानो बहु॒धा विजा॑यते ।
तस्य॑ धीराः॒ परि॑जानन्ति॒ योनि॑म् । मरी॑चीनां प॒दमि॑च्छन्ति वे॒धसः॑ ॥

यो दे॒वेभ्य॑ आत॑पति । यो दे॒वानां॑ पुरो॒हितः॑ ।
पूर्वो॑ यो दे॒वेभ्यो॑ जा॒तः । नमो॑ रु॒चाय॑ ब्राह्म॑ये ॥

रुचं॑ ब्रा॒ह्मं ज॒नय॑न्तः । दे॒वा अ॒ग्रे तद॑ब्रुवन् ।
यस्त्वै॑वं ब्रोह॒म॒णो वि॒द्यात् । तस्य॑ दे॒वा अस॑न् वशे ॥

ह्रीश्च॑ ते ल॒क्ष्मीश्च॑ प॒त्न्यौ । अ॒होरा॒त्रे पा॒र्श्वे ।
नक्ष॑त्राणि रू॒पम् । अ॒श्विनौ॑ व्या॒त्तम् ।
इ॒ष्टं म॑निषाण । अ॒मुं म॑निषाण । सर्वं॑ मनिषाण ॥

तच्च॑ योरावृ॒णीम॑हे । गा॒तुं य॒ज्ञाय॑ । गा॒तुं य॒ज्ञप॑तये । दै॒वी स्व॒स्तिर॑स्तु
नः । स्व॒स्तिर्मा॑नु॒षेभ्यः॑ । ऊ॒र्ध्वं जि॑गातु भेष॒जम् । शं नो॑ अस्तु
द्वि॒पदे॑ । शं चतु॑ष्पदे ।

ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑ ॥